

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132
Dosar nr. xxx

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 17 septembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE xxx

Judecător xxx

Judecător xxx

Grefier xxx

Pe rol se află judecarea recursului formulat de AAA, cu sediul XXX, împotriva Sentinței nr. 477 din 24 aprilie 2024 pronunțată de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 1031/96/2023.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care arată că părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă (f.5 verso).

Prin Încheierea nr. 42/R/CC/18.06.2024 s-a încuviințat declarația de abținere formulată de către doamna judecător XXX de la judecarea prezentului recurs și s-a procedat la compunerea completului de judecată C2RCA prin participarea domnului judecător XXX, conform procesului verbal întocmit la data de 18.06.2024 (f.14 dosar).

Curtea, verificându-și din oficiu competența, în temeiul prevederilor art. 131 alin. 1 Cod procedură civilă, coroborat cu prevederile art. 10 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, constată că este competentă, general, material și teritorial în soluționarea prezentului recurs.

Curtea constată că recursul este declarat în termen și motivat, fiind scutit de la plata taxei judiciare de timbru.

Totodată Curtea constată, față de dispozițiile OUG nr. 62/2024, necesitatea de a reține cauza în pronunțare pe sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la o eventuală dezlegare a chestiunii de drept supusă analizei prezentei instanțe. Astfel, reține cauza în pronunțare pe acest aspect.

CURTEA DE APEL,

Având nevoie de timp pentru a delibera va amâna pronunțarea la data de 1 octombrie 2024, cu mențiunea că soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, potrivit dispozițiilor art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 1 octombrie 2024 soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, potrivit dispozițiilor art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din 17 septembrie 2024.

Președinte,
xxx

Judecător,
xxx

Judecător,
xxx

Grefier,
xxx

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. xxx

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 1 octombrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE XXX

Judecător XXX

Judecător XXX

Grefier XXX

Pe rol se află judecarea recursului formulat de AAA, cu sediul XXX, împotriva Sentinței nr. 477 din 24 aprilie 2024 pronunțată de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. XXX.

Fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor au fost consemnate în Încheierea de ședință din data de 17.09.2024, pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la o eventuală dezlegare a chestiunii de drept supusă analizei prezentei instanțe, fiind amânată pentru data de azi, 1.10.2024.

INSTANȚA

1. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Harghita, sub nr. XXX, la data de 16.08.2023, reclamantul AAA., a chemat în judecată pârâții BBB și CCC, solicitând următoarele:

- admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.
- anularea planificărilor de serviciu privind serviciul de permanență întocmite în ultimii trei ani anterior introducerii cererii de chemare în judecată.
- în principal, obligarea pârâtului la calcularea și plata sumelor aferente orelor lucrate/planificate în cadrul serviciului de permanență la domiciliu, care depășesc perioada normală de lucru în timpul zilelor lucrătoare, precum și pe durata zilelor nelucrătoare, pentru perioada cuprinsă ultimilor 3 ani anteriori depunerii prezentei, suma ce va fi actualizată cu indicele de inflație și la care se adaugă dobânda legală penalizatoare, calculată de la data prestării serviciului de permanență și până la data efectivă a plății:
- în subsidiar, obligarea pârâtului la calcularea orelor lucrate/planificate în cadrul serviciului de permanență la domiciliu, care depășesc perioada normală de lucru în timpul zilelor lucrătoare, precum și pe durata zilelor nelucrătoare, pentru perioada cuprinsă ultimilor 3 ani anteriori depunerii prezentei și compensarea cu ore libere plătite;

Reclamantul este funcționar public cu statut special - polițist - care își desfășoară activitatea în cadrul Poliției Municipiului XXX, Inspectoratul de Poliție Județean XXX, având funcția de agent I în cadrul Compartimentului Criminalistic.

Din data de 01.09.2005 și până în prezent, își desfășoară activitatea în cadrul Poliției Mun. XXX, Compartimentul Criminalistic. În prezent în schimburi de luni până vineri, respectiv schimbul 1 de la ora 08:00-16:00, schimbul 2 de la ora 14:00-22:00, iar în săptămâna când este schimbul 2 și este planificat la permanență la domiciliu, în afara programului de lucru, lucrează inclusiv sâmbăta și duminica 8 ore. În restul timpului, când este planificat, asigură permanența la domiciliu.

Această permanență de la domiciliu îi este impusă prin planificarea lunară înregistrată la secretariatul Poliției mun. XXX și întocmită de șeful poliției mun. XXX - BBB.

Prin aceste planificări lunare în perioada ianuarie-decembrie 2022 a acumulat un număr de 2.546 de ore în care a fost la dispoziția angajatorului, fiind obligat să se prezinte în cel mai scurt timp pentru a putea desfășura activități de cercetare la fața locului atunci când erau solicitate. Pe lângă aceste ore a mai lucrat și norma de 2.008 ore, aferente anului 2022, în total 4.554 de ore.

În perioada ianuarie-mai 2023 a acumulat 900 de ore în care a fost la dispoziția angajatorului fiind obligat să se prezinte în cel mai scurt timp pentru a desfășura activități de cercetare la fața locului atunci când erau solicitate.

Atunci când a fost programat să asigure serviciul de permanență, polițistul a trebuit să fie la domiciliul/locuința sa, să nu părăsească localitatea, să răspundă de îndată dacă este solicitat, fiind în imposibilitatea de a dispune în mod liber și voluntar de timpul său. Altfel spus, deși este „acasă”, polițistul trebuie să stea într-o stare de expectativă și să răspundă „prezent” la orice solicitare ar veni în intervalul în care asigură serviciul de permanență. În realitate, în acest interval polițistul este la dispoziția angajatorului, neputând dispune cum dorește de timpul său liber.

Activitatea pe care o desfășoară în cadrul serviciului de permanență, presupune intervenția cu maximă celeritate pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice activității.

Nerespectarea programului de lucru astfel cum rezultă din cele două planificări constituie abatere disciplinară, iar, de la caz la caz, poate constitui și infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 Cod proc. penală.

Trebuie precizat faptul că în cazul în care apare un incident care, spre exemplu, implică cercetare la fața locului, iar el este programat să îndeplinească serviciul de permanență și, implicit, să preia și să verifice sesizarea, are mai multe obligații de îndeplinit. Cu titlu de exemplu a menționat:

- trebuie să se prezinte, de îndată, la locul de muncă pentru a prelua echipamentul și autoturismul de serviciu;

- trebuie să discute cu ofițerul de serviciu/superiorul/procurorul de caz;

- trebuie să se deplaseze la locația unde are loc CFL;

- trebuie să efectueze activitatea specifică CFL;

2. Tribunalul Harghita a decis respingerea cererii, care se află în prezent în stadiul recursului la Curtea de Apel Târgu Mureș.

Prezenta instanță reține că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 519 din codul de procedură civilă raportat la prevederile art. 2 din OUG 62/2014.

3. În fapt, reclamantul AAA este funcționar public cu statut special, angajat la Compartimentul Criminalistic al Poliției Municipiului XXX din cadrul IJP XXX.

În această calitate, după terminarea programului normal de lucru, a fost înscris pe planificările operative pentru a asigura permanența serviciului polițienesc, în cazul în care, după terminarea acestui program, ar fi necesară prezența acestuia la sediul poliției, pentru cercetări la fața locului sau pentru desfășurarea altor activități specifice postului. În principiu, iar acest aspect nu formează obiectul vreunei contestări în prezentul dosar, această permanență implică ca reclamantul polițist să poată ajunge într-un timp relativ scurt fie la sediul poliției, fie în circumscripția teritorială acoperită de unitatea de poliție și să fie apt de a-și îndeplini îndatoririle de serviciu, ceea ce în mod natural implică limitarea modalităților în care reclamantul poate dispune de timpul acestuia.

4. În drept, în prezenta speță reclamantul consideră că prin simpla înscriere pe planificarea de permanență, indiferent dacă a fost sau nu solicitat să-și îndeplinească atribuțiile, orele în care a figurat pe respectiva planificare ar trebui să aibă natura de munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru și în consecință, ar trebui, potrivit art.

21 din legea 157/2017 să primească un spor la salariul de bază, potrivit al. 2 și 3 din același articol.

În susținerea acestei interpretări reclamantul a arătat că prin înscrierea pe listele de permanență i s-a micșorat timpul de repaus, libertatea de mișcare și de a alege activitățile personale și a considerat că, din moment ce este la dispoziția angajatorului (aspect necontestat în speță), este firesc ca această perioadă să aibă natura juridică a unui timp de lucru remunerat în conformitate cu art. 21 mai sus amintit.

Reclamantul a invocat cauza C 518/15, Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 februarie 2018, Ville de Nivelles împotriva lui Rudy Matzak în care s-a decis că Articolul 2 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că timpul de gardă pe care un lucrător îl petrece la domiciliu cu obligația de a răspunde la apelurile angajatorului său într-un interval de opt minute, ceea ce restrânge în mod semnificativ posibilitățile de a avea alte activități, trebuie să fie considerat „timp de lucru”.

Pe de cealaltă parte pârâtul a arătat, în esență, că, potrivit art. 1 din ordinul MAI 577/2008, prin program de lucru se înțelege perioada în care polițistul își desfășoară activitatea și îndeplinește sarcinile și atribuțiile de serviciu potrivit prevederilor fișei postului. În aceste condiții, pârâtul angajator a considerat că în lipsa prestării activității specifice de poliție, nu poate considera planificarea de permanență muncă suplimentară peste programul normal de lucru și în consecință nu poate plăti aceste ore cu sporurile prevăzute de art. 21 din legea 153/2017.

5. Curtea reține că în speță există dificultatea de a stabili în ce măsură dacă în interpretarea art. 21 al. 1 din legea 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prin munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează se poate include și perioada în care un funcționar public cu statut special - polițist, în temeiul normelor juridice care îi reglementează statutul și activitatea, este inclus pe o planificare de permanență la domiciliu, indiferent de îndeplinirea în concret a atribuțiilor specifice care au determinat întocmirea planificării sau este necesar ca acesta să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu

Curtea reține că există argumente care pot sprijini ambele poziții contradictorii ale părților.

Astfel, potrivit art. 21 din legea 153/2017:

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.

Curtea reține că prin planificarea la permanență, reclamantul a fost nevoit să fie la dispoziția angajatorului și, deși nu a prestat activitate în interesul acestuia, în mod natural și inerent nu a putut dispune în mod liber de acest interval de timp, în sensul că acesta nu s-a putut deplasa la distanță de locuință, nu a putut să-și planifice activități și a trebuit în permanență să fie capabil să-și îndeplinească îndatoririle de serviciu.

În acest sens, potrivit art. 2 al. 1 din ordinul 577 din 8 august 2008, privind programul de lucru al polițiștilor, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal, durata programului de lucru al polițistului este, de regulă, 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână, cu un repaus săptămânal de 2 zile, de regulă sâmbăta și duminica, iar potrivit art. 10, orele de serviciu prestate de polițist peste durata prevăzută la art. 2 alin. (1) se consideră ore suplimentare și se plătesc sau se compensează cu timp liber corespunzător, conform dispozițiilor legale privind salarizarea polițiștilor.

În plus, în speță ar putea fi incidentă și cauza C 518/15, Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 februarie 2018, Ville de Nivelles împotriva lui Rudy Matzak în care s-a decis că Articolul 2 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că timpul de gardă pe care un lucrător îl petrece la domiciliu cu obligația de a răspunde la apelurile angajatorului său într-un interval de opt minute, ceea ce restrânge în mod semnificativ posibilitățile de a avea alte activități, trebuie să fie considerat „timp de lucru”.

Aceste argumente ar putea contura ideea că timpul în care un polițist este la dispoziția angajatorului și este obligat să intervină într-un interval scurt de timp nu ar avea caracterul de timp liber potrivit ordinului menționat și ar putea fi considerat muncă suplimentară cu consecința remunerării acestuia.

Pe de cealaltă parte, art. 1 din ordinul menționat stabilește că în sensul prezentului ordin, prin program de lucru se înțelege perioada în care polițistul își desfășoară activitatea și îndeplinește sarcinile și atribuțiile de serviciu potrivit prevederilor fișei postului, ceea ce ar putea susține interpretarea pârâtului, care arată că cele două condiții sunt obligatorii și cumulative.

6. Curtea reține în speță incidența art. 2 al. 1 din OUG 62/2024 din 13 iunie 2024, privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, care stabilește că dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Curtea interpretează aceste prevederi legale ca fiind imperative și prin coroborare cu dispozițiile art. 519 din codul de procedură civilă (în partea de la care nu se derogă prin ordonanța de urgență) consideră că prezentul litigiu cade sub incidența reglementărilor ordonanței mai sus amintite.

7. În aceste condiții, este necesar ca instanța supremă să lămurească dacă în interpretarea art. 21 al. 1 din legea 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prin munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează se poate include și perioada în care un funcționar public cu statut special - polițist, în temeiul normelor juridice care îi reglementează statutul și activitatea, este inclus pe o planificare de permanență la domiciliu, indiferent de îndeplinirea în concret a atribuțiilor specifice care au determinat întocmirea planificării sau este necesar ca acesta să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu

8. Deoarece al. 4 al art. 21 impune o limită de 360 de ore anual iar reclamantul invocă jurisprudența comunitară, care ar trebui aplicată chiar în condițiile unor norme

juridice interne contrarii, prezenta instanță trebui să fie lămurită dacă, în condițiile jurisprudențe comunitare invocate, interpretare art. 21 presupune repararea integrală a prejudiciului suferit de reclamant fără limita impusă mai sus.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În temeiul art. 2 din OUG 62/2024, privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu următoarelor chestiunii de drept:

„Dacă în interpretarea art. 21 al. 1 din legea 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prin munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează se poate include și perioada în care un funcționar public cu statut special - polițist, în temeiul normelor juridice care îi reglementează statutul și activitatea, este inclus pe o planificare de permanență la domiciliu, indiferent de îndeplinirea în concret a atribuțiilor specifice care au determinat întocmirea planificării sau este necesar ca acesta să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu.”

„Dacă interpretarea art. 21 al. 1 este în sensul că munca suplimentară nu presupune ca funcționarul public să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu, acesta are dreptul la plata sporurilor salariale prevăzute de al. 2 și 3 ale aceluiași articol pentru toată perioada în care a figurat pe planificarea de permanență sau cuantumul orelor ce se vor plăti suplimentar nu poate depăși 360 de ore anual, în sensul art. 21 al. 4 din aceeași lege.”

În temeiul art. 520 al. 2 din codul de procedură civilă, suspendă judecarea cauzei și înaintează dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept menționate mai sus.

Fără cale de atac.

Pronunțată potrivit art. 396 al. 2 din codul de procedură civilă, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 1.10.2024.

Președinte,
XXX

Judecător,
XXX

Judecător,
XXX

Grefier,
XXX

TRI/18.10.2024